NAAR EEN VEILIGER SAMENLEVING

Reclassering Nederland

De Minister van Veiligheid en Justitie,
De heer mr. I.W. Opstelten
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Reclassering Nederland
Landelijk kantoor

Vivaldiplantsoen 100-200
3533 JE Utrecht
Postbus 8215
3503 RE Utrecht
(T) 030 232 49 49
(F) 030 232 49 54
(I) www.reclassering.nl

Datum	3 mei 2012
Onderwerp	reactie op conceptwetsvoorstel
Briefnummer	
Contactpersoon	
Telefoon	
E-mailadres	

Geachte heer Opstelten,

Hierbij reageer ik mede namens het Leger des Heils Jeugdzorg & Reclassering en de Stichting Verslavingsreclassering GGZ, op het conceptwetsvoorstel tot implementatie van kaderbesluit 2009/829/JBZ van de Raad van de Europese Unie over de wederzijdse erkenning op beslissingen inzake toezichtmaatregelen als alternatief voor voorlopige hechtenis. U stuurde ons dit conceptwetsvoorstel toe op 9 maart 2012.

Reclassering Nederland, het Leger des Heils Jeugdzorg & Reclassering en de Stichting Verslavingsreclassering GGZ (3RO) kunnen zich over het algemeen vinden in de tekst van het voorliggende conceptwetsvoorstel. De 3RO zijn bij de voorbereiding hiervan betrokken geweest en hebben al eerder te kennen gegeven aan de uitvoering van deze wet mee te willen werken. Een belangrijke randvoorwaarde daarbij is dat de 3RO overtredingen van de toezichtmaatregelen op dezelfde wijze zoals geldt voor het reguliere reclasseringstoezicht kunnen melden aan het OM, zij het dan aan de bevoegde autoriteit: het IRC Haarlem. Hetzelfde geldt voor de retourzendingen.

De volgende punten wil ik graag onder uw aandacht brengen.

1. Artikel 3 algemeen
In artikel 3 lid 1 van het conceptwetsvoorstel staat een opsomming van de verplichtingen (toezichtmaatregelen genoemd) die vatbaar zijn voor erkenning en tenuitvoerlegging in Nederland dan wel toezending aan het buitenland. Deze opsomming komt overeen met het kaderbesluit. Zoals in de Memorie van Toelichting (MvT) op pagina 4 wordt aangegeven, kan iedere lidstaat het toepassingsbereik van het kaderbesluit verruimen door méér toezichtmaatregelen aan te wijzen. In Nederland zal volgens lid 2 de eventuele

IN DE STAG!

aanwijzing geschieden bij AMvB, althans voor zover het toezichtmaatregelen betreft die in Nederland *ten uitvoer* kunnen worden gelegd.
Ik mis een onderbouwing van de keuze om de extra toezichtmaatregelen aan te wijzen via AMvB in plaats van op te nemen in het onderhavige wetsvoorstel. Alle toezichtmaatregelen die overeenkomen met de in Nederland gangbare praktijk van de schorsing van de voorlopige hechtenis zoals ook de verplichting een therapie of ambulante (verslavings)behandeling te volgen, dienen naar mijn mening in dit wetsvoorstel opgenomen te worden. Verder is niet duidelijk gemaakt waarom een regeling ontbreekt voor de situatie dat Nederland een extra toezichtmaatregel (schorsingsvoorwaarde) wil *overdragen/toezenden* aan een lidstaat die heeft aangegeven op zo'n extra toezichtmaatregel zoals een verslavingsbehandeling toezicht te willen houden. In de MvT op pag. 10 bovenaan wordt die mogelijkheid wel genoemd, maar niet in de tekst van artikel 3.

2. Elektronisch toezicht ontbreekt
In de opsomming van toezichtmaatregelen in artikel 3 lid 1 wordt onder sub b. het gebiedsverbod genoemd. In Nederland wordt het toezicht op een gebiedsverbod vaak ondersteund door elektronische controlemiddelen. Voor het gebruik daarvan dient een wettelijke basis te zijn. Die ontbreekt echter in dit wetsvoorstel. In artikel 11 wordt geregeld dat erkende toezichtbeslissingen overeenkomstig het Nederlandse recht ten uitvoer worden gelegd, maar ook hierin wordt de mogelijkheid van elektronisch toezicht niet vermeld. Ik stel voor om de mogelijkheid van elektronisch toezicht alsnog in dit wetsvoorstel op te nemen.

3. Reclasseringstoezicht
In artikel 11 lid 3 wordt geregeld dat het OM aan een reclasseringsinstelling de opdracht geeft toezicht te houden op de naleving van de opgelegde toezichtmaatregelen. Naar mijn mening dient deze tekst aangevuld te worden met de *verplichting van de verdachte* om medewerking te verlenen aan het reclasseringstoezicht, de medewerking aan huisbezoeken daaronder begrepen. Ook moet in dit wetsvoorstel geregeld worden dat de verdachte de verplichting heeft de aanwijzingen en opdrachten van de reclassering op te volgen. (Vgl. bijv. de regeling omtrent reclasseringstoezicht in artikel 14c Wetboek van Strafrecht en artikel 4 van het Uitvoeringsbesluit voorwaardelijke veroordeling).

4. Artikel 15 beëindiging toezicht
In artikel 15 lid 1 staat vermeld dat het OM het toezicht op de toezichtmaatregelen beëindigt indien (sub a.) *meerdere malen* aan de bevoegde autoriteiten te kennen is gegeven dat de toezichtmaatregelen niet worden nageleefd. Wat wordt onder 'meerdere malen' verstaan? Naar mijn mening dient het niet naleven van toezichtmaatregelen dezelfde gevolgen te hebben als bij de reguliere reclasseringstoezichten het geval is. Waarschijnlijk vloeit deze tekst voort uit het kaderbesluit, maar ik verwacht dat dit in de praktijk onduidelijkheden zal oproepen. Een nadere toelichting is in elk geval wenselijk.

Ten slotte viel mij op dat in de tekst van de artikelen 11 en 15 een aantal malen de term 'veroordeelde' staat vermeld waar vermoedelijk 'verdachte' wordt bedoeld. Zie artikel 11 lid 3 en de MvT bij artikel 11 op pag. 14, 5e zin van boven. Zo ook artikel 15 lid 1 en de MvT op pag. 15.

Met vriendelijke groet,
mede namens mijn collega's de heer B. Sprokkereef van het Leger des Heils, Jeugdzorg & Reclassering en de heer E. ten Holte van de Stichting Verslavingsreclassering GGZ